

Edebiyat bahçesinden bir meyve...

Dünya'nın Merkezine Yolculuk

Jules Verne

Bu kitabın sahibi:

.....

.....

Bu kitap, Hasbahçe Yayınları'ndan çıkan Dünya'nın Merkezine Seyahat (Hazırlayan: Yasin ÖZKAN) isimli eser, esas alınarak hazırlanmıştır.

Profesör Lidenbrock

1863 senesinin 24 Mayıs Pazar günü, amcam Profesör Lidenbrock, telaşlı bir şekilde Hamburg'un eski sokaklarından biri olan Königstrasse'deki 19 numaralı evine döndü. Amcamın bahçe kapısından girdiğini gören aşçı kadın Martha, yemeği hazırlamakta geç kaldığını zannederek hayretle sordu:

- Amcanız niçin erkenden döndü?
- Bilmiyorum ama telaş etmene gerek yok, henüz yemek saati değil, diye cevapladım.

Martha:

- İşte geliyor Axel! Ben kaçıyorum. Artık kendisine durumu siz açıklarsınız, diyerek mutfağın yolunu tuttu.

Salonun ortasında kalıverdim. Aniden sinirlenebilen profesöre, durumu nasıl anlatacağımı

bilemiyordum. Sessizce odama kaçmaya çalışıyordum. Önce kapının, sonra hızlı adımlarıyla yukarı çıkmaya çalışan amcamın ayak seslerini duydum. Aceleden gözü hiçbir şeyi görmüyordu. Odasına geçerken bana seslendi:

- Axel, beni takip et!

Daha adımımı atmadan, şiddetle bağırdı:

- Nerede kaldın? Gelsene!

Aslında amcam Lidenbrock, kötü bir insan sayılmazdı. Fakat tuhaf bir adam olduğu gerçektir.

Amcam, Hamburg'un büyük üniversitelerinden Johanneum'un Maden Fakültesi'nde profesördü. Öğrencilerin derse gelip gelmemelerini önemsemezdi. Önemli olan kendisiydi zaten. Dersleri kendisi için yapar ve başkalarını pek düşünmezdi. Ancak her şeye rağmen o, iyi bir profesördü.

Profesör, yaptığı konuşmalarda bazı kelimeleri telaffuz edemiyordu. Bu sebeple, fakültedeki dersleri esnasında çok zorlanıyor, telaffuzu zor bir kelimeye denk geldiğinde tıkanıp kalıyordu. Söyleyemeyince de sinirleniyordu.

Amcamın bu affedilebilir kusurunu, bütün şehir yakından biliyordu. Bilirsiniz ki maden biliminde, telaffuzu zor kelime çoktur. Öğrencileri, amcamın konuşma ortasında tıkanacağı vakitlerde hep birlikte gülmeye başlardı. Hatta bunun için çoğu devamsızlık bile yapmazdı. Tabii amcam bu durum karşısında ne kadar öfkelenirdi siz düşünün.

Ne olursa olsun amcam sahasında iyi bir profesördü. Maden biliminde çok büyük başarılarla imza atmıştı. Yanında çekiç, kalem, mıknatıs, üfle-yici körük ile bir şişe asitli su bulunduğu zaman adeta bir kahraman kesilirdi. İncelediği numunelerin kırılışına, görünüşüne, sertliğine, sesine, kokusuna ve tadına bakarak altı yüz çeşit madenden hangisi olduğunu, tereddüt bile etmeden söyleyebilirdi.

Bu sebeple Profesör Lidenbrock'un adı, üniversitelerde ve bilim kongrelerinde saygı ve hürmetle anılıyordu. Avrupa'nın önde gelen bilim adamları, Hamburg'a uğradıkları zaman, amcamı ziyaret etmeden dönmezlerdi. Amcam, 1853 senesinde kendi adına bir kitap yayınlamıştı. Fakat bu kitap kendi masraflarını ancak karşılayabilirdi.

İşte beni sabırsızca çağıran bu adamın boyu uzun, fiziği zayıf fakat bünyesi çelik gibi sağlamdı. Sarışın olan amcam her ne kadar elli yaşında ise de kırklı yaşlarda gösteriyordu. Gözleri iriydi. Amcam, bütün bu özellikleri göz önünde bulundurulduğunda, aslında pek de arkadaşlık yapılacak birisi değildi. İşte benim amcam böyle bir adam.

Amcamın Königstrasse'deki 19 numaralı küçük ahşap evi, Hamburg'da 1842 senesinde meydana gelen büyük yangından sağlam çıkmış eski bir evdi.

Bahsettiğim evde, on yedi yaşında Graüben isimli İrlandalı bir kız ile aşçı kadın Martha ve ben Axel, Profesör Lidenbrock'un hizmetindeydik.